

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حزب کار ایران (توفان)

۰۳ جنوری ۲۰۲۵

نگاهی به روابط تاریخی سوریه و روسیه و دلایل سقوط رژیم بشار اسد

امروز رسانه‌های روسی در رابطه با مناسبات روسیه و سوریه گزارش می‌کنند که پوتین در سال ۲۰۱۵ در بیانیه‌ای خطاب به اسد گفت که با مخالفان وارد مذاکره شود و سپس می‌افزاید که رهبر کرملین در آن زمان گفت: "ما سوری‌تر از سوری‌ها نخواهیم بود." این بدان معنی است که تمایل روسیه جهت کمک به سوریه بی‌حد و حصر نخواهد بود. امری که امروز بیش از هر زمان مشهود است و حتی رسانه‌های روسی نیز به آن معترفند این است که روسیه بیش از این نمی‌توانست از رژیم بشار اسد حمایت کند. آنچه مسلم است اکنون روسیه خواهد کوشید پایگاه هوایی حمیمیم و نیز پایگاه طرطوس در سوریه را حفظ کند، دو پایگاهی که نه تنها برای تحرک روسیه در خاورمیانه مهم است بلکه قادر خواهد بود از آنها برای نقل و انتقالات هوایی به افریقا هم استفاده کند.

از سوی دیگر وزارت خارجه روسیه بعد از ظهر یکشنبه گذشته اعلام کرد: "ما با نگرانی شدید وقایع دراماتیک سوریه را دنبال می‌کنیم! در نتیجه مذاکراتی که بشار اسد با تعدادی از مهاجمان مسلح در خاک جمهوری عربی سوریه داشته است، تصمیم به ترک ریاست‌جمهوری گرفته، مایل به ترک کشور بوده و دستور انتقال مسالمت‌آمیز قدرت را صادر کرده است".

علاوه بر این دولت روسیه هم اعلام کرد که "از همه طرف‌های درگیری می‌خواهیم که از خشونت اجتناب کرده و همه مسائل را از کانال سیاسی حل کنند".

"دیمیتری پسکوف" سخنگوی پوتین نیز روز دوشنبه هشتم دسمبر اظهار داشت که تصمیم پذیرش اسد و خانواده‌اش به مسکو، شخصاً توسط پوتین اتخاذ شده است. کرملین هم بعد از آن اعلام کرد که اسد به همراه خانواده‌اش وارد مسکو شده‌اند و "به دلایل بشردوستانه پناهندگی سیاسی گرفته‌اند!"

در روزهای گذشته وقایع سوریه موضوع اصلی رسانه‌های روسیه بوده است.

علاوه بر این "شرق‌الوسط" هم نوشت که روسیه پیش از سقوط حکومت اسد، پیشنهاد "ترک قدرت در ازای خروج امن" را به وی داده است.

گرچه روسیه که در سال‌های ۲۰۱۵/۲۰۱۶ در حمایت از حکومت اسد با حملات هوایی به داعش، به خصوص در حلب ضربات کاری زد اما این بار به علت اوج درگیری خود در اوکراین و نیز عدم اراده اسد در ادامه جنگ با تحریر الشام و عدم توانایی ادامه حکومت، از دفاع از او خودداری کرد.

روزنامه مشهور Moskowsky Komsomoles در این رابطه نوشت: "ابراهیم تیره ای بر فراز سوریه در حرکتند." "اولگا اسکابژوا" مجری برنامه بحث‌های روزانه ۶۰ دقیقه صبح دوشنبه با صراحت بیشتری سخن گفت. او گفت: "پرچم مخالفان اسد در سفارت سوریه در مسکو برافراشته شد. او اضافه کرد که "محمد الجولانی (که روز یکشنبه در رأس تروریست‌ها وارد دمشق شد و ایالات متحده آمریکا در همان روز او را تروریست خواند - توفان) قدرت را در سوریه در دست گرفته است".

رئیس نیروهای مسلح سوریه نیز از سربازان خواسته است که هیچگونه مقاومتی نکنند. "وادیم کوزیولین" رئیس مرکز مطالعات جهانی و روابط بین‌المللی آکادمی دیپلماتیک وزارت امور خارجه روسیه دیدگاه متفاوت‌تری نسبت به "خیانت" رهبری ارتش سوریه داشت. به اعتقاد او "رئیس جمهور پیشین سوریه، بشار اسد روی پیروزی‌های اواسط دهه ۲۰۱۰ غنوده بود. او و ارتشش معتقد بودند که مبارزه برای قدرت به پایان رسیده است. آنها کوچکترین اقدامی برای مدرن‌سازی ارتش انجام ندادند. ارتش به مجموعه‌ای از رهبران نظامی تبدیل شد که همه فقط مایل بودند قبیله خود را بسازند. امری که نه سربازان و نه شهروندان با آن سر توافق داشتند." او می‌افزاید که "سربازان سوری برای استفاده از هواپیمای بدون سرنشین آماده نبودند. به همین دلیل است که آنها وحشت کردند. تصاویر پخش شده از تلویزیون روسیه شاهد این مدعا است".

پورتال اینترنتی "Vsglyad" به نقل از "سایمون سیپیس کارشناس روابط بین‌المللی اسرائیل می‌گوید که "قدرت در سوریه توسط نیروهای تحت کنترل غرب سرنگون شد." و اضافه می‌کند که "فعالیت‌های تحریر الشام (HTS) و سایر سازمان‌ها توسط سرویس‌های مخفی ایالات متحده آمریکا و بریتانیا پشتیبانی می‌شود. اسرائیل نیز در آماده‌سازی متخصصان شرکت داشت".

به بیان دیگر نیروهای امپریالیست و اسرائیل هم در سقوط اسد نقش مستقیم و مؤثری داشتند، زیرا سوریه نه تنها یکی از مخالفان سنتی اسرائیل به شمار می‌رفت بلکه مسیر نیرو و رسانی به حزب‌الله لبنان نیز به شمار می‌آمد. اکنون اسرائیل پس از بمباران بیش از ۴۰۰ هدف و نابود ساختن ارتش سوریه، به ۲۰ کیلومتری دمشق رسیده است. به ادعای اردوغان ارتش ترکیه نیز به احتمال بسیار زیاد شهرهای ادلب، حلب، حماة و ورقه را تصرف کرده و جزو "خاک عثمانی" می‌داند!

اکنون سوریه می‌رود که درگیر یک جنگ داخلی خون ریز گردد. البته برخی "کارشناسان" معتقدند که غرب می‌خواهد یک هرج و مرج کنترل شده ایجاد کند، چون تنها در چنین حالتی است که اسرائیل دیگر حریفی به نام سوریه نخواهد داشت. برای اسرائیل اما بی‌تفاوت است که سوریه به غزه دوم تبدیل شود.

واقعیت اینست که با سرنگونی اسد و حمله جنایتکارانه سه نیروی مهاجم آمریکا، اسرائیل و ترکیه، در حال حاضر راه کمک به حزب‌الله لبنان به مثابه یک نیروی مهم جبهه مقاومت نیز بسته شده و عملاً ایران و حزب‌الله هم از بازندگان این تجاوزات به شمار می‌آیند.

اما برای اسرائیل در عین حال یک شمشیر دولبه است. اگر دولت اسرائیل در شرایط بحرانی از این امکان بهره‌مند بود که با اسد مذاکره کند، اما سوریه کنونی با مجموعه‌ای از گروه‌های اسلام‌گرای تروریستی می‌تواند برای این کشور مشکل‌زا تر از غزه گردد.

"اسکائووا" مجری تلویزیون، پیش‌بینی کرد که سوریه نیز به سرنوشت لیبیا و عراق دچار خواهد شد. هم اکنون کشورهای اروپایی می‌کوشند که میلیون‌ها پناهنده سوری را، که تنها یک میلیون نفر آن در آلمان به سر می‌برند، به علت "امن بودن سوریه"، (البته منهای آن ۲۷۰ هزار نفری که در مشاغل کلیدی و تخصصی به ویژه کادر

پزشکی، که شامل بیش از ۶۰۰۰ هزار پزشک و هزاران پرستار می‌شود) پس بفرستند. غافل از این که که غرب باید، با توجه به شعلهور شدن جنگ داخلی در آینده نزدیک در سوریه، خود را برای پذیرائی موج جدید پناهنجویان سوری آماده سازد!

از زمان شوروی سابق، سوریه یکی از متحدانش در منطقه خاورمیانه به شمار می‌رفت. همکاری نظامی بین این دو کشور از سال ۱۹۴۶ آغاز شد و در سال ۱۹۵۷ یک قرار داد اقتصادی هم بر آن افزوده گشت. در سال ۱۹۷۱ سوریه به اتحادیه جماهیر شوروی اجازه داد تا یک پایگاه بحری در شهر "طرطوس" در بحیره مدیترانه بنا نهد. بشار اسد که بعد از مرگ پدرش در سال ۲۰۰۰ ازدواج کرد، در همان سال با ۹۷٪ آراء به عنوان رئیس‌جمهور سوریه انتخاب شد. همانگونه که قبلاً اشاره رفت در بحیوحه جنگ تحمیلی غرب به‌دست ابزار خودساخته‌اش، داعش (که امروز بخشی از آن همانند گربه با ریختن آب تطهیر، "عابد و زاهد و مسلمان" شده و تحت نام "تحریر الشام" به‌نوگری امپریالیسم و صهیونیسم ادامه داده و قرار است که یک "حکومت دموکراتیک" در سوریه برقرار کند!)، روسیه نیز در سال‌های ۲۰۱۶/۲۰۱۵ با نیروی هوایی خود به‌سرکوب آنها پرداخت. اما علی‌رغم این رابطه روسیه و سوریه فراز و نشیب‌های عدیده‌ای داشته است.

"آلنا سوپونینا" در این رابطه به پرتال Vsglyad گفت: "ما به بشار اسد توصیه‌هایی هم کردیم، اما متأسفانه همیشه از آنها پیروی نکرد. مثلاً او در رابطه با ترکیه به اندازه کافی موضع انعطاف پذیر نداشت. علی‌رغم توصیه‌های مسکو اسد تمایلی به‌مذاکره با مخالفان میانه‌رو در سوریه هم نداشت".

بنا بر آنچه در بالا اشاره رفت و نیز به‌دلیل درگیری شدید روسیه با ناتو در اوکراین، سران این کشور دیگر تمایلی به دفاع از حکومت اسد نداشتند.

اسد نیز که به‌دلیل ضربه‌های شدید اقتصادی که جنگ تحمیلی، تحریم‌ها، ویرانی و آوارگی بیش از ۱۲ میلیون از مردم و... بر کشورش وارد کردند، به‌قسمی که دیگر قادر به پرداخت حقوق ماهانه کارمندان و کادر ارتشش نبود و از سوی دیگر جمهوری اسلامی ایران نیز به‌دلیل مشکلات عدیده‌ای که خود با آن دست و پنجه نرم می‌کند از پشتیبانی اسد دست کشید و... دیگر قادر به ادامه مقاومت در مقابل کوه ناملایمات و مشکلات نبود، میدان را خالی کرد و به مسکو گریخت.